

лице е и Никола Данковъ. Още отъ малъкъ Н. Данковъ е проявилъ особена наклонностъ и дарба къмъ рисуване и чертане. Като ученикъ въ първи класъ той е билъ заведенъ на конь въ с. Кръвеникъ, отъ кмета на селото, за да огледа мѣстото и изработи планъ за постройка на училище. За онова време и за неговата възраст, той е изпълнилъ твърде сполучливо възложената му работа и построената по неговия планъ сграда и днесъ още служи за училище въ селото. Веднага следъ освободителната война, той, като ученикъ, е нарисувалъ много сполучливо картината „Генералъ Гурко въ сражение съ турците“. Тази картина е била взета отъ протоерей Ненчо Несторовъ, който я отпечатаалъ и разпродавалъ. Следъ свършването на сръбско-българската война и преди да постъпи още въ Военното училище, той е нарисувалъ идейно-алегоричната историческа картина „Тържествуваща България“, въ която България е представена като лъвъ, облеченъ въ магарешка кожа, а Кралъ Миланъ — като пастиръ на свине. Картината е снабдена съ подходящъ духовитъ текстъ. Презъ есенъта на 1887 год. Н. Данковъ е завършилъ Военното на Н. В. училище и е билъ произведенъ въ чинъ подпоручикъ и зачисленъ въ 5-а пионерна дружина въ гр. Русе. Следъ като е билъ произведенъ, по-късно, въ чинъ поручикъ, нему е било възложено да строи, съ войници отъ дружината, жел.-пътната линия Ямболъ—Бургасъ, за успѣшното извършване на която работа е билъ награденъ съ специаленъ ж.п. орденъ. Ценейки неговите способности Министерството на войната го командирова въ Виена, за да следва картография, топография и геодезия. След тригодишно следване, Н. Данковъ завършва картографическия институтъ въ Виена като първъ по успѣхъ между всички следващи въ института чуждестранни офицери. Произведенъ въ чинъ капитанъ, Н. Данковъ бива отзованъ отъ Виена и натоваренъ съ ръководството на картографическия институтъ въ София, гдето е останалъ до 1910 год. Едновременно съ това той е билъ и преподавателъ въ Военното на Н. В. училище по топография, администрация и др. предмети.

Въ първите години следъ завръщането си отъ Виена Н. Данковъ, заедно съ Д. Илковъ, географъ, съставятъ стенна училищна карта на балканския полуостровъ, която Хр. Г. Дановъ издава и въвежда като учебно помагало въ всички училища. Въ 1902 год. той самъ, съ ценното сътрудничество на брата си Ив. Данковъ, образцовъ учителъ въ Казанлъшкото педагогическо училище, съставя голѣма стенна карта на България, специално за първоначалните училища (четвърто отделение) и малка ръчна карта за учениците. Наклонността на Н. Данковъ къмъ рисуване не угасва.

Следъ завръщането си отъ Виена той е нарисувалъ сполучливъ портретъ на престолонаследника князь Борисъ (сега Царя на България) и такъвъ на покойната княгиня Мария